

Ha már a miniszteri tanácsokról beszélünk, elmondjuk a nem rég itt időzött Fascho Mojsch min. tan. esetét a városházán.
Kir. tan. polgármesterünknek akart kellemeset mondani és így szólott, oda kint a Guton:
— Nagyságod, a mint tapasztalom, nagy tekintélyt képes kifejteni a városházán!
— Uram, felel a mi jó podesztánk, nekem a városházán éppen ugy engedelmeskedik minden anyaszült lélek, mint — o d a h a z a !

Már a hírlapírókért is imádkoznak, legalább oda át Amerikában.
Csak háromfajta emberi lényért nem mondtak még speciális imát a templomokban.
A kir. tanácsosokért, adófelügyelőkéért és tanfelügyelőkéért.

Az európai koncert műsora jelenleg a következő:

1. Részlet a „Valjunktól” cz. vigjátékából, előadják Milán és Natália.
2. Muszka hymnus. Énekli H. Vilmos német császár.
3. Botsinálta doctor. Részlet. Szavalja Mackenzie.
4. Én vagyok az, a ki nem jó... Ének solo. Előadja Tiszta Kálmán, keztyűbe való dudalással kíséri a „Pester Lloyd”.
5. Eb fél, kutya fél, a mig Tiszta Kálmán él... M a m e l u k - é n e k k a r .
6. Megverek valakit, vagy engem valaki... Fisztulával énekli Boulanger tábornok.
7. Desperat ur. Monolog. Előadja Szilágyi Dezső, tárcza nélküli — h i n i s t e r .

A helyárakat fizeti a nép — tetszés (már mint a művészek tetszése) szerint.

Báró Fejérváry, honv. minisztert magán körben interpellálták az iránt, hogy mit akar az új véderőrtóvénnyel? Hiszen ha a magyar önkéntest, a ki nem teheti le a német nyelvé vizsgát, ott fogják 3-4 évre, akkor kivész a magyar intelligencia.

Schmarn! Lesz belőle osztrák-magyar intelligencia, — felel a jubáló fekete-sárga hős.

— Nem lesz orvos...
— Legalább kevesebb embert ölnek meg Magyarországon, — szól ismét a némes báró. Nem lesz ügyvéd...

— Legalább kevesebbet veszekednek az emberek, véli ismét az osztrák generális.

— Már én a fiamat akkor papnak neveltem, mert idestova már csak ez az egy el nem önkényteleníthető önkénytelenség-pálya lesz hazánkban!

— Legalább blészen, a ki megadja az utolsó kenetet Magyarországnak!

De ezt a választ már nem Fejérváry ur adta...

Gili Balázs.

A jaroslavi magyar telep.

— Irta Thaly Kálmán. —
(Folyt. és vége.)

Figyelemreméltó Jávorka halotti iktatványában annak kegyeltes, méltó kiemelése is az idegen egyházi férfiú részéről, hogy „Vir in antea bellicosus, multarum linguarum homo experts.” Jávorka Ádám ugyanis magyarul, latinul, németül, tótul, lengyelül, oroszul, törökül és francziául, tehát nyolcz nyelven beszélt és e nyelvek legtöbbjét írta is.

Nevezetes, hogy közelgő halálát előre, már 1746 ősszel megérze, noha még a következő év elején is teljes egészségnek örvendett. Ugyanis Skólyáról 1746 november 8-dikán gr. Forgách Ferenczhez intézett levelében nyugtalan sejtelenül üzelve sürgeti Forgách által gr. Aspremontot a Rákóczi-levtár kézhezvételére iránt: „Nem volna ő Ngának kárara, ha egy hiv szolgálját beküldené hozzám, míg életben tanálkozom.”

Valóban, Jávorka Ádám halála e sorok kelte után elébb következett be, mint eddig véltük. Viszont Krucsay István tovább élt, mint abból a tényből föltehető, hogy a gr. Forgách-levtárnak a családhoz visszajuttatásába 1746-47-ben ő már nem folyt be és e műve letet egyedül Jávorka intézte. Most már tudjuk, hogy ezt nem Krucsaynak korábbi elhunytja, hanem 80 éven fölüli aggkorának terhei, továbbá ama körülmény okozta, hogy ő ekkor már teljesen visszavonulva, kolostorban varta élete végét. Szerzetessé ugyan be nem öltözött, csak — mint ama korban számos elagott világi ember — beöltözött allandó lakóul a konvent épületébe, hol fizetésért jó gondviselést, hű ápolást talált, tudományos érdekű társalgásban s csendes, áhítatos, kegyes élet malasztjaiban részeshült öreg napjaira, — a mi Krucsay szelid jellemével nagyon össze illő volt.

A még hátralevő két halotti bejegyzés, a melyről meg kell emlékeznem, gr. Bercsényiné ről s Kajdacsynéről szól.

Jávorka, egy 1746, szeptember 11-iki levelének azon szavaiból, hogy ő gr. Forgáchot Jaroslón „az régi ottan lakozó magyar asszonyokkal” szivesen elvárja, mi azt a következtetést vontuk ki, hogy e „regi magyar asszonyok nem mások valának mint gr. Bercsényi Miklós Rodostóban elvett harmadik neje, illetőleg özvegye, s Köszeghy Zuzsanna és özv. Kajdacsyné. Az előbbi gr. Bercsényinének született gr. Csáky Krisztinának első udvarhölgye a Bercsényi ház régi barátja, kit férjétől „obesterné”-nek is neveztek a Bercsényiek udvarában. A kik tehát, midőn Bercsényi elhunytá után 1726-ban elköltöztek Rodostóba, Lengyelországba, nevezetesen Jaroslóba telepédtek le.

Ez csak kombináció volt részünkről; de, hogy teljességgel nem alap nélküli: mutatja az 1750 márczius 21-diki és az 1757 július 8-diki anyakönyvi két bejegyzés. Ezek elsejéből érte sulunk, hogy a Mikés Kelemen művészi tollával oly rokonszenves alaknak, o y szeretettel-méltó, áldott, kedves lénynek festett „kis Zuzsika” valóságilag Jaroslóra települt le, öreg barátjáné s cselédei kíséretében.

Az ifjú özvegy grófné, Bercsényi régi hű titkárnak, a versírásban is jártas Köszeghy Pálnak volt a leánya, kit atyja halála után a gróf és grófné neveltettek föl udvarukban, s mikor 1710 végén Lengyelországba menekültek, a meg nem tíz éves kis árvt magokkal vitték. Zuzsika aztán ott cseperedett serdü lövé lengyel földön a brzezáni várban, mig eladó leányra Törökországban, Konstantinápolyban, Rodostóban fejlődött. A rodostói szomorú bujdosó-telepnek ez a kedves, vidor kedélyű lányka volt a felvidító lelke. Szegény

Mikes Kelemen, — ki ugyancsak beléje szeretett, — hogy mennyit csevegett, nevetett, nyajaskodott, enyelgett naponként vele, azt emlékiratai feltárlják. Azonban urának, az öreg gróf Bercsényi Miklósnek rokonszenvét is annyira bírta a kis leány, hogy midőn neje, gróf Csáky Krisztina, 1723 április 25-dikén jobblétre költözött, a közel 60 éves, fényes-nevű, nagymultú főúr még ugyanazon évi október 15-dikén a mintegy husz esztendő Köszeghy Zuzsikát vezetve oltárhoz, kiből tehát váratlanul grófné lett. De e kitüntetéset, mint maga imádója Mikés megvallja, a nemes-lelkű, derek leány, valójában meg is érdemlé, mert nála jobb, hibebb, méltóbb feleséget, — ha már ilyennek még szűkséget érezi vala — Bercsényi ott, az emigráció hölgytagjai között, keresve sem lelhetett volna.

Zuzsika felbirta fogni, megérté azt a nagy embert, a kit most ferjének nevezhetett; meg tudta becsülni váratlan szerencsét; szerényen és odaadó hűséggel ragaszkodott a grófnőhöz, a kit 1725-ki sulyos betegségében feláldozóan ápolt együtt Kajdacsynéval. Bercsényi viszont halálból oly bökezűen gondoskodott végrendeletében nejeéről, hogy ez — 1725. november 6-a óta özvegy — holtáig kenyelmben megélhetett ura hagyományából.

A grófné többé ferjhez nem ment. Haláláig büszkén, méltóan viselte a Bercsényi-nevet, így kívánván kegyeletét, halálját megmutatni egykori fölnevelő ura s több ferje, a híres kurucz fővezér emléke iránt. Sőt, hogy még Bercsényi politikai elveibe is hű maradjon, holtáig számkivetésben maradt, ambar ő, mint ártatlan asszonyember, bántatlanul térhetett volna vissza honába. De a kibujdosott gróf Bercsényi Miklós özvegy bujdosásában kívánt meghalni. A jaroslavi egyház halottaskönyvének bejegyzése dicsérrel, meleg hangon s kegyelettel emlékezik meg az özvegy grófnőről, mint az ottani egyházak és vallási, jótékony intézmények áldozatkész, buzgó jöltevéjéről.

Keresztelő Szent János templomában temették el őt is. Korán, 46-48 éves korában hunyt el, a Kajdacsy obesterné karjai között, 1750 márczius 21-én, miután csaknem 40 évig bujdosásban töltötte életét.

Bercsényi halála után az öreg Kajdacsyné, az uri rendbeli számszökek közül Jaraslón egyedül maradt már csak életben. Ő temette el valamennyit, mint Rodostóban Mikes Kelemen.

Kajdacsyné férje Péter a győrmegyei Kajdacsy jó némes családból származott, mely a Szarvaskendi Sibrékkel, Bezerédiékkal rokon. Tanult, eszes, ügyes, mindenhez értő férfi volt, egyszersmind vitez katoná. Régebben, a boldogabb időkben, még az 1690-es években, bizalmas, kedves emberévé lön gr. Bercsényi Miklósnak, ki akkor — mint özvegy gr. Draskovich Miklósné — vasvármegyei vepi kastélyban lakott. A grófné reven azután utóbb Bercsényi bizalmát is megnyerte a Kajdacsypár. A mint 1703-ban a szabadságharcz föllángolt s 1704. január elején a dunánúti nemesség és nép is fegyverre kelt: Bercsényi, mint fővezér, egy tul a dunai gyalog-ezred ezredesevé nevezte ki Kajdacsy Pétert, ki 1704. január 27-én a Toközben, márczius 11-én Libény-Szent-Miklós kastélyában foglalt állást ezredevel, s Győr felé vigyazott. Ez év augusztus 28-án pedig fontos híreket vitt Nyitra várába Bercsényinek, ki már ekkor „meghitt emberének” írja Kajdacsyt.

Később Kajdacsy Pétert a nemetek tula Dunán elfogták, kenyetelenségből labancságra állta; de 1706 augusztus 4-én már ismét Bercsényi semptei táborában leljük őt, es még ez évben újra kuruczcza lön. A grófi ettől fogva

udvarába alkalmazta Kajdacsyt és nejét, a grófné szolgálatára. Mint a grófné udvarmestere s udvarmesternője követte azután a Kajdacsy-pár Bercsényieket a számkivetésbe, s 1712. elején Brzezan várában leljük őket, Csáky Krisztina mellett. Kajdacsyné férje vagy itt vagy Törökországban halt el. A nő Rodostóban már mint „özvegy obesterné”-t emlílik. Jóléki, művelt, sokat tapasztalt, okos, kegyes asszony volt. Ő is uri módban élt Jaraslón: szolgákat tartott, s a halotti bejegyzés szerint: a jezsuiták kollegiumainak jöltevéje (benefactrix) volt. Késő vénségében: 90 éves korában 1757. július 8-án szenderült örök álmorra, három évi sulyos betegség után. Kedves Zuzsikája, gr. Bercsényiné mellette temette magát, a Szent-János egyház sírboltjába, a Boldogságos Szüz nagyobbik oltára elé.

Téhat a jaroslavi magyar emigráns-telep főbb tagjai: Krucsay István, Jávorka Ádám, özv. gr. Bercsényi Miklós és özv. Kajdacsy Peterne mind együtt ez egyház sírboltjában nyugosznak.

Jaroslav városa síkságból fölemelkedő magaslaton fekszik, közel a San vizehez, Przemislyétől északnyugatra, Krakko felé, 18 kilométernyire az orosz határtól. Régi hely. Hajdan hatalmas kőfalak, bástyák kerítették. Szép, tornyos templomai, a belvárosban emeletes épületei vannak. A szabályos négyszögű főter közepét a városháza foglalja el, s a tér egyik sarkán büszkén emelkedik ki kormos faluival, magas, csipkés parkányzatával Ostrog Jannus herczeg palotája, melyben 1707-1712 között Rákóczi fejedelemnek lakott. A közvetlenül mellette épült kétémeletes házban, — melyben most a járásbírószék van elhelyezve, — és a főter többi emeletes házaiban szállásolt a fejedelemasszony udvarnépe, gr. Bercsényiné s többi számszötteink is bizonyára e házakban laktak utóbb.

A főternek a palotához szögellő sarkán — a keleti oldalon — emelkedett a Szent-János egyháza, 1474-ben épült csúcsos, karcsú építmény, magas sugár tornyával. Ez a torny 1804-ben valami vihar alkalmával megdőlt és ráomlott a templomra, meg pedig oly szerencsétlenül, hogy a könnyed boltozatát törve, a nyulánk oszlopokat ledönté, szóval nagy rombolást vitt végbe. Minthogy pedig az újraépítésre nem volt pénz, s a városnak kü lömben is elég egyháza van: a tanács a Szent-János templomának teljes lerontását határozta el. A falakat lehoradták, a talapatott feltöltötték televényfölddel és setányt üttettek a régi egyház helyére. Ma fák és bokrok zöldelnek fölötté és Jarosló közönsége ott sétál. Alatt a magyar bujdosók: a hazaszeretet s híves martírijai porladások csöndesen. Kö, czimeg, felirat nem jelöli nevöket.

Bus merengéssel jártam ott, a hős Jávorka Ádám, a hű Krucsay István, a kedves, némes gr. Bercsényiné s a kegyesszívű öreg Kajdacsyné hamvai fölött. Ha már az idegen földben jeltelenül nyugosznak: legalább ezen soraim hadd hirdessek emlékeket!

(Vége.)

HELYI HIREK.

* **A merénylő Kovács Emília** előtt, kinek Telegdi szállodabeli esete ösmerték, ma d. e. hirdettek ki a m. kir. tabla ítéletét. — A tabla az első bírósági ítéletet, mely a három hónapi vizsgálati fogáság beszámitásával évre szól, azon változtatással hagyta helyben, hogy 4 hónapi vizsgálati fogáság számitatik be. Az elég érdekes amazom halott-halványan s könnyező szemekkel hallgatta a kihirdetést és csak az iránt könyörgött, hogy a püncze-börtönből szállitassák át egészségesebb hely-

Kisvárosi nagyszonyok.

— Irta: Ágoston. —

Kelet költője felebredve a Sulammith iránt táplált szerelmi álomból, boldogsága romjai alól e szavakat hozza ki keserves tapasztalása gyümölcséül: „hiabavalóság minden csak hiabavalóság és a leleknek gyötrelme” s visszagondolva a multa, midőn gyönyörködök a legszebb szemekben, kis hárfásainak — s rabszolgáimnak jett ad: elég a dalból... öh hogy semmi sincs allandó e nap alatt. Szegény király szávaidd gyöngyök, jarmiket fájdalmaid szült e világra.

Semmi sincs allandó e nap alatt; lám a Kősi malma még az is megállott... Szegény Bálint bácsi azota nem is mer mondani toasztot, miota ennek a malomnak megjövendőlte a sorsát: „megfogja az Isten őrizni ezt a mi malmunkat tüzeltől, víztől” — megis őrizte. De így jár minden a nap alatt. Az örök rendben ha egy kerék utjától eltér: az ősi chaos újra előlep... Az asszonyok nyelvében is meghibádzott egy kerék, ennek oka aztán, hogyha két asszony találkozik, három vízi malom kelepelése mol-scála az ő beszéd jökhöz.

Szegény Ádám! mégis csak ő volt e földön a legboldogabb ember; sem anyósja nem volt, sem — mivel csak még egy asszony volt a pletykát sem ösmerte, de bezzeg mikor megszapordának, alábocsátkozék az ur, hogy meglektené Zsodomának és Gomorának büneit s látván hogy az asszonyi nyelv mit művel, megbáná, hogy embert teremtetett. S a miert a férfiak eddig ügyetlenek valának, az első átkot az ur megpótola s „rendelék a férfit az asszonyi nyelvnek hatalma alá”.... Iszonyu egy átok!... hol a messiás ki válalkoznék az embereket ettől megszabadítani?... Ki nyhától a palotáig mindenütt ott van;

de virágzásra a kis városokban jutott u y hogy miatta igarán semmi sincs allandó e nap alatt.

Sem apja, sem anyja mégis fel tud nőni a világon; született, ezer ember szenved alatta s feszítetik keresztire, mint az ur Pálátus alatt, de ez alól nincs feltámadás, meg purgatórium se, csak pokol: a pletyka ez... De mégis minthogy eredetét a születés szóval lehet jelölni, ferfitől a világra nem jöhet: asszony a szülője, kává mellett jön a világra, a kótes és a borgeles táplálja, az élet pedig felneveli; olyan, mint a kített gyermek, senki sem ösméri el a magának, pap nem kereszteli, emberre tesz keresztet, stólat nem fizetnek érte, hanem vért miatta. Ott van már a böleső felett. Ha a rectorának fia születik, a tanítóé szerint ez ideitlen, biztosan meg is fog halni, hiszen ki látott olyat már is jön a foga... jón lelkem jön... ne legyen én tanítóé ha nem láttam. No de a rectoré nem marad ám addó, alig hogy mindeket halálni kész fülebe eljutott a szó, már megsugja a jegyzőnének persze hogy kává mellett hogy hát multkor is szememmel láttam galambom, a mint a tanítóé — csókollak adj még egy kis feketét, máskülömben pompás kává hol is hagytam el, hát igen a tanítóé egy kis tyukot a bal lábán a szélső köröm volt levágvá, mintha most is látnám, befogott.

Elég ebből ennyi, a lava mig a völgybe nem ér, meg nem áll, mig valakit itt tisztára nem mosnak, addig nem bocsátják szabadon. „Jaj, jaj! lelkem sóhajt most a 170 kilogramos jegyzőné hát a műveletlen Zöldinéd pedig már a papához is jár. (Nem is tudom az az áldott lélek mit gondol: monolog elgondolja a rectoré) az még az etiquette szabályait sem tudja, nem a mi művelt körünkbe való az. (Parancsolsz egy

ki tejet.) Hát csak képzeld így négy szem közt megsugom a multkor ott vagyunk a gazdag Vereskővieknél, én lelkem meg voltam hiva vacsorára, de Zöldinéd nem es ott naradt lelkem s ha meg maga lett volna? de utána jön mind a négy gyereke ura, szolgálója, még tán a macskát is elhozták hazulról. Ha, ha, ha...

A kacagást kopogtatás szakítja meg s a „lehet” szóra belép Zöldinéd ki éppen most szapulának A jegyzőné nem leli helyét... Ide új lelkem, nem oda itt jobb lesz. Hol jartál eddig galambom? — de régen vártalak, épen most akartam a cselekedtet érteni küldenüi...

Tovább esznek, és mig esznek, addig hallgatnak, de azután, mint a huszár, a ki három napig elment a korcsma mellett a nélkül, hogy bement volna s a negyedik napon ennek az alhatatosságának az öröme a sárga földig itta magát: most már itt is pótolni kell az elvesztett időt, hiszen a költő is azt mondja: „minden órádnak leszakaszd virágát” mit az asszonyok aztán olyan formán értelmeznek: egy perczet se szalassz el, hogy valakit meg ne szólottál volna, hogy jól legyen doigod a mennyországba... most már itt is Zöldinéd veszi át a szót. Jó kézben van gyepül, a kocsin levők alhatnak... itt ugyan ma szóhoz nem jut senkise.

Kinek hány ruhája van, elől fodros, hátul fodros, hány méter csipke van rajta, finom e mint az övé, vagy pedig csak tót asszonytól való, ő ezt mind tudja s ítélete dönt... hajh ő végig járta mind a négy elemi osztályt s a szabást is megtanulta a nagynénjén. A multkor is lelkem odajön Vereskővénél hogy szabjak neki egy ruhát! En lelkem, én? csókollak — mert ezt mondtam neki — csak nem gondolod, hogy szabó vagyok — és galambom! megharagudott Vereskővénél! ha!

ha! ha! én is vagyok olyan asszony, mint ő (Lábnymások a szélső balon, mozgás a jobb oldalon.)

Az ablak alatt kocsi halad el, valami fia a tal é m b e r j ö t t r a j t a . K i k i a z a b l a k h o z . H o n n a n j ö t t ? m i e r t j ö t t ? s m i j e v a n ? S h o g y a r ö g t ö n i t é l ő b i r o s á g k i l e g y e n , é p e n j ö n a z u j k o v á c s f e l e s e g e i s , s h a b e s z e d e y l t e r k á v e t — e n n y i t a l á n e l e g l e s z — s i p i t ő h a n g j á v a l z e r s e r e p e t v i z . . .

Koszorus költőnk azt mondja ifjúnak és férfinak egyaránt: „gondolj mérséket és nagyot és tedd rá életedet” no hát teljes gyökéret vert legyen a bátorság annak az ifjúnak szívében is, a ki a kis városi nagy asszonyok közé kerül, az igazan mérséket gondolt s az asszonyi nyelvre tette életét.

Ha nem udvarolsz, az is baj, tudják hogy mi az oka, „Telen, nyáron nincs több, csak egy kabátja...” s aztán felsz is megjelenül az ő művelt körükben. — De ha udvarolsz, az még nagyobb baj; egyik mama fölmagasztal, a másik semminek se tart. — Ez még sem engedel, hogy leányának udvarolj, leányának, a kire tíz új ruha és 370 frt hozomány vár! S mig te beldől ügyvéd vagy pap lesz, akkorra az ő egyetlene — mert egyetlen, ha tíz van is — bizony rég fejtőtől, vagis kalap alá kerül. S ha mégis ott marad s gyenge 35-40 esztendő megér hajdon fölvel, mama s leány összecsapja kezét és sóhajtja: öh azok a férfiak.

Ha végig sétálsz az utcán egy leányval kétszer-háromszor, kész házasságnak tekintik s ha mást veszesz el: hűtlen férfi a neved s ha sértegetésöket — mit ök: a műveltség egyik főkéllékének tartanak — nem tűröd s körükből magadat kivonod: ezt előre megjósoltnak mondják s ritkán teljesül az arab példabeszéd: „Nár elhasab júnata, náf

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás.

Nyári gyógyítás.

Őszi gyógyítás.

Téli gyógyítás.

Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyár-jegy egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altstbajok, gyomorgörce, nyálk, gyomorégés, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönfélébb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerártaiban. MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásmánál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondom érte; ezek a gyomrot jóvá és sőt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko Ján. F. lelkész Honnetchlag-ban.

MOLL FELE FRANCOIA BORSZESZ ES SO

Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyét és aláírását viseli.

Bedörzsölésül sikeres használat köszvény, csuz, mindennemű testfájdalmak és benulásánál; borogatás alakjában minden sérelem és sebnél, daganatok gyuladásoknál. Belsőleg vízzel vegyítve hirtelen rosullét, hányás, kolika és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 80 kr. o. é.

Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszerártaiban. MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.

Mély tisztelettel
Hornof, lelkész Micholup-ban

Raktárak Debreczenben: Gölt Nándor, Dr. Rotschnek V. Emil, Tamássy Károly gyógyszerártaiban, Gerébi Fülöp és Szent-Királyi és Kaenda kereskedőknél.

Azon szülők,

kip óhajtják fiaikat a német nyelv elsajátítása végett német ajkú községbe a Szepességre adni — mint magán tanulók gymn. osztályt is vehetnek — forduljanak Nikelszky Andor evang. lelkészhez Zsákócson, u. p. Ménhard.

95

422.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat

ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül
és a m. e. április hó 18-án Budapesten tartó általános magyar malom-gyűlésen megállapított s. m. evi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt	100 kiló
AB. Asztali dara nagy és aprószemű	15.60
C. Szinte " közepszerű	14.60
0. Kínályszt	14.80
1. Láuglyiszt	14.20
2. Montliszt	13.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	13.—
4. " 2-od	12.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	11.60
6. Szinte " 2-od	11.—
7. Közép kenyérliszt 1-ső	10.60
8. Szinte " 2-od	10.—
8 1/2. Barna " 1-ső	9.—
8 1/4. Szinte " 2-od á 70 kg.	7.60
9. Lábliszt	70 " 6.20
10. Veres liszt	50 " 5.—
11. Finom korpa zsákkal	50 " 3.40
12. Durva korpa zsákkal á 50 kg	3.—

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-től engedmény a felemeltett egyezmény folytán m. e. június 1-től fogva szinten beszünttetett.
Debreczen, 1888. május 20.

Friss ideai töltésű

Bikszádi, Bártfai, Bilini, Borszéki, Budai, Czigelkai, Csizi, Emsi, Gieshübl, Gleichenbergi, Halli „iblan“, Iwandai, Karlsbadi, Koritniczai, Krondorfi, Lipiki, Margit, Marienbadi, Mohai „Agnes“, Parádi, Pirmonti, Rochitschi, Salvator, Selti, Szolvai és Szulini természetes ásványvizeket, — továbbá:

Kész, olajba törött festékeket minden színben, Lenkenczét (Furnist), kocsis és butor lackokat, szoba- padló-fénymázat ajánl

Riekl József Zelmós
Debreczen.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE
KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

Debreczenben, Főpiacz. Sz. Nagy Károly ház.

Ajánlja magát mindentéle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére;

elvállal; tankönyveket, hírlapokat és folyóiratokat minden nyelven,

ét-bor- és árlapokat; díszműveket

arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkívántató

* ROVATOZOTT IVEKET; *

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számítottatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN“ cz. hírlapban legolcsóbban számítva közléteszek.

KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KÁROLY ház.

Előzetes
Helyben és pótl
egy évre
Fél évre
Negyed évre

Egyes az
A lap arányai
közvetlenül
1864. sz.
has. — a szerk
mentre k

Előzetes
TEL. N. D. I.
OSATHY K.
kereskedésben
talán KUTASI
nyomdájában

A közp
a buzát.

Mennyi
gazdaközöns
més már k
csak rendki
koduunk, ho
ha csak el
kor is Manu
a hadtgyim
A gab
sikerére ugy
nánk, ha a
csak nálunk
Ha azo
nie és Délo
Romániának
az utja, min
és bizony ne
a teremő o
elégedve ke
gulni, nem
hogy rossz
Nem
kad ki a va
foldmivelés
és e melle
szerint —
nem ehet a
lene, —
hassek.

Nem va
ségből sopát
mivel ellenz
ból, pozitív
ki gazdaság
érlelni akar
győződést,
az a hang
cizicómával
de a pozitív
szabere, elő
gazdasági p
Ahoz
melyben t
egy újabb
nak, a mit
kereskedele

Ki ta
Egy o
hozzánk: k
Homér
gyújtó felt
is hét nemz
sorsa, hogy
puskapor fe
Berthold, a
berget a hu
ki Costertől
Ki csinálta
nem is sejt
találmány, e
E század v
gyújtó. Ez
rekseg ama
civilizáció
sivatagon c
kud, a ki c
és a fekete
csodálatos
léstől lángra
ert kéri, ezt
Manap
got gyújtó
még csak a
a Döbereine
Bertholet v
kái adták a
ges az élet
mas és neh
volt akkor
A világ, mi
szálat, nem
ez ajándék.
a találmány
rek százmil
nap megior
*) A

A „DEB

Ki ta

Egy o
hozzánk: k
Homér
gyújtó felt
is hét nemz
sorsa, hogy
puskapor fe
Berthold, a
berget a hu
ki Costertől
Ki csinálta
nem is sejt
találmány, e
E század v
gyújtó. Ez
rekseg ama
civilizáció
sivatagon c
kud, a ki c
és a fekete
csodálatos
léstől lángra
ert kéri, ezt
Manap
got gyújtó
még csak a
a Döbereine
Bertholet v
kái adták a
ges az élet
mas és neh
volt akkor
A világ, mi
szálat, nem
ez ajándék.
a találmány
rek százmil
nap megior
*) A